పిచ్చిడబ్బు

శ్రీ [illegible]

“అబ్బాయికి ప్రమోషన్ అయిందన్నారు ఈ మధ్య! జీతమెంత?” అంది ఓనాడు మాఅమ్మ చేటలో బియ్యము పోసుకుని దొడ్డివసారాలో కూచుని బాగుచేస్తూ.

అక్కడే కూచుని పువ్వులు గుచ్చుకుంటూన్న చిట్టి ‘జీతం రెండువందలు! అలవెన్సులూ - అవీ - కలుపుకొని మొత్తం మూడువందలు కాబోలు వస్తాయి’ అంది.

“అదృష్టవంతురాలవే అమ్మా నీవు!” అంది మా అమ్మ తిరిగి.

“ఏమి అదృష్టం? ఎంతచెట్టు కంతగాలి అని జీతం యొక్క సైజుకొద్దీ ఖర్చు యొక్క వవుతోందిగాని ఏముందుగదా?”

“పొదుపుగా చేసుకుంటే సరి! మా కాలంలో యింత డబ్బేది?”

“ఏం పొదుపు? అన్నీ కావాలా మరి? ఏ హోదాకు తగిన ట్లా హోదాకు నడుచుకోకపోతే లోకులేమనుకుంటారు?”

“లోకులేమన్నా అనుకుంటారని డబ్బు వృధాగా ఖర్చు పెడతామా? వచ్చిందంతా యెప్పటికప్పుడే సర్వమంగళం చేసుకుంటే తరువాత యెల్లాగు మరి?”

“తరువాతి మాటలు తరువాతే! ప్రస్తుతం గడిస్తే తరువాతి మాట!” అంది చిట్టి చేమంతిచెండు జెడలో సింగారిస్తూ.

“అబ్బ! ఏమి అబ్బురమే? మూడు వందల రూపాయిలు వస్తుంటేనే సంసారం గడుపుకోలేకపోతే నలభైయాభై రూపాయలతో మా కాలంలో యెల్లా గడుపుకునే వాళ్ళం అనుకున్నావు?” అంది.

“ఆ కాలం వేరు! అప్పట్లో నలభై యాభై రూపాయిలుకూడా అక్కర్లేదు! సామాన్య సంసారానికి యింకా తక్కువే కొల్లలైపొయ్యేవి! అవి చవుకరోజులు! ఇప్పుడన్నీ ప్రియమూ - కొటకమూను!”

“ఎంత ప్రియమైనా, యెంత కొటకమైనా జాగ్రత్తగా వాడడంలో వుందిగా మరి!”

“ఏమి జాగ్రత్తో? ఇంకా యేమి జాగ్రత్తగా వుండాలో చూద్దురుగాని యీ నెలలో వాడకం! అప్పుడే మీకు తెలుస్తుంది”

వాళ్ళావిధంగా సంభాషించుకోవడం సావిట్లో కూచుని ఆఫీసుపని చేసుకుంటూన్న నాకు వినిపించింది. మా అమ్మ కొంచెం పక్కవాటుగా కూచోవడం మూలంగా నా దృష్టికి ఆనడంలేదు కాని, చిట్టి నాకు యెదురుగానే వుండడంచేత ఆవిడ నా దృక్పథంలోనుంచి తప్పిపోలేదు. మా రామూ - ఇందిరా, వాళ్ళ తాతాయితో కలిసి మ్యాటినీషోకి వెళ్ళడంచేత, యింట్లో సందడిలేదు. ఆ రోజు ఆదివారం. మా అమ్మా - నాన్నా ఆ కిందటి సాయంకాలమే రాక రాక మాయింటికి రావడంచేత నేనెక్కడికీ క్యాంపుకెళ్ళకుండా యింటివద్దేవుండి అప్పటిదాకా వాళ్ళతో కాలక్షేపంచేసి, ఆఫీసుకాయితా లేవో వుంటే వాటిని సునామణిచేస్తున్నాను.

అప్పుడు సాయంత్రం సుమారు నాలుగు గంటలైనా అయివుంటుంది. చిట్టీ - మా అమ్మా మాట్లాడుకునే మాటలు నేను వింటూనేవున్నాను. నేను మాత్రం జోక్యం కలుగజేసుకోలేదు అప్పట్లో! కాని మా అమ్మధోరణినిబట్టి, వచ్చిన డబ్బంతా మేము దుబరాగా ఖర్చుచేస్తున్నట్లూ, అదే ఆవిడ అయితే జాగ్రత్తగా ఖర్చుపెట్టి, నెలకెంతో - ఏభయ్యో, నిలవచేసి చూపించగలదేమోనని నాకు అనిపించకపోలేదు.

చిట్టి పువ్వులు గుచ్చుకోవడం అయిన కాస్సేపటికి “టీ” తయారుచేసి కప్పులో తెచ్చి నాయెదర టేబిలుమీదపెట్టి వెళ్ళిపోతోంది. అప్పుడు నేనేదో ఒకా గట్టి కాయితం అతి సీరియస్‌గా చూస్తూ తల పైకెత్తి—

“చూడు చిట్టీ!” అన్నాను.

చిట్టి వెనక్కు తిరిగింది—ఇంతలో నే నాలో చిన్నూన్న కాయితం ఘయిసలుకాగా అది రికార్డుచేస్తూ చిట్టి తెచ్చిన “టీ” కొంచెం కొంచెంగా పెదవులతో చప్పరిస్తున్నాను—

“ఏం! ఎందుకూ పిలిచేరు?” అంది చిట్టి. తలయెత్తకుండానే “ఔను! పిలిచేను. ఉండు చెప్తానుగాని” అన్నాను.

చిట్టి నిలబడి నాకేసి చూస్తోంది. “టీ” పుచ్చుకోవడం కాయితం రాయడంకూడా అయిపోయినయి

ఖాళీకప్పు చేతికిస్తూ “అయితే చిట్టీ! ఈ నెలా, వచ్చే నెలా, మా అమ్మా-నాన్నా యిక్కడే వుంటారు గనుక అమ్మనే వాడమను యింటివాడకం అంతా!” అన్నాను.

“ఊఁ!” అంది చిట్టి

“ఊఁ కాదు నిన్ననే జీతాలు వచ్చేయి గనుక డబ్బంతా ఆవిడ కిచ్చేయి! ఆవిడే ఖర్చు పెడుతుంది” అన్నాను నిష్కర్షగా!

“ఔను! నిజమే! నేనయితే అంతా ఖర్చే! ఆవిడ అంత జోరుగా ఖర్చు పెట్టదు. నాలుగు డబ్బులన్నా మిగులుస్తుంది”

మా వుభయుల అభిప్రాయాలూ అక్కడ యేకీభవించినై! తిరిగి నేను తల పైకెత్తి చిట్టిమొహంలోకి చూస్తూ—

“ఔను! అల్లాచెయ్యి!” అని, మిగతా పనిచూచుకొంటున్నాను—

చిట్టి వెళ్ళిపోయింది ఆరోజే యిన్నాళ్ళనుంచి తన భుజాలమీదనున్న సంసారభారం చిట్టి మా అమ్మకెత్తింది మా అమ్మ కూడా పూర్వకాలపు మనిషి అవడంచేత, తానా రోజునుంచీ సంసారం గడపడానికి పేచీ పెట్టలేదు. నేనూ - చిట్టీ సంతోషించేం! పెద్దవాళ్ళమీదే సంసారభారం పడేస్తే, యీ రోజుల్లో కష్టసుఖాలు వాళ్ళకూడా తెలుస్తవి మనం కులాసాగా కాలక్షేపం చెయ్యొచ్చనుకున్నాం మేమిద్దరమూ.

కొన్నిరోజులు గడిచినై! ఇంట్లో మామూలుఖర్చు యేమీ తగ్గలేదు. మా అమ్మ యెంత తగ్గిద్దామన్నా వీల్లేకపోయింది కారణం, మేమదోరకమైన జీవితానికిన్నాళ్ళూ అలవాటుపడి వుండడమే! మరీన్నీ ప్రస్తుతం దేశంలోవున్న కరువు అంతకంతకు హెచ్చుతూవుంది కాని తగ్గితేగా నాలుగు డబ్బులు మిగలడానికి! మా అమ్మ యెంత పిదపగా చేద్దామన్నా [illegible] విషయంలోనూ రోజురోజుకు కాయితాలూ రూపాయిలూ పిచికలులా యెగిరి చక్కాపొయ్యేవి ఎప్పటికప్పుడు యీ పది రూపాయిలు దాచియివి నేను మిగల్చగలిగనని ఆవిడకు చెప్పడానికి వీలులేకుండా దానికి రెండుమూడు రెట్లు ఖర్చువచ్చి

ముండే కనిపెట్టుక కూచుండేది! పాప మావిడ మట్టు కేమి జేస్తుంది? ఏరోజు కారోజు యింటి వాడకానికి నోట్లు మారుస్తూ వుండడం! ఇంట్లోకి తెచ్చే వెచ్చాలు కన్ను నిండక పోవడం! అన్ని వస్తువులూ యెత్తుకు మూడునాలుగెత్తులు ప్రియమారె! అందులోకి ప్రతివస్తువుకూ కంట్రోలూ బ్లాకుమార్కెట్టు ధరలూ! ప్రాణం విసిగి పోయింది పాప మావిడకీ సంసారం యీద లేక! ఎన్ని కాయితాలావిడ మనస్సులో యిష్టం లేకపోయినా తన చేతిమీదుగా మార్చి ఖర్చుపెట్టిందో! ఫలితం లేమి! అసంతృప్తిని!

ఓనాడామె "నావల్లకాదు యీ సంసారం దిద్దడం! ఎవరి సంసారాలు వాళ్లే చేసుకోవడం మంచిది" అంది చిట్టి కెదురుగా కూచుని మధ్యాన్నం వేళ.

చిట్టి ఆవిడ కేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అక్కడే మానాన్న కెదురుగా తీరికగా కూచుని వున్న నా మొహం కేసి ఓమాటు చూచింది—

"అదేమిటమ్మా? అల్లా అంటావు? ఏదో, నీవూ—నాన్నా యిక్కడ వున్నన్నాళ్లూ నీ చేతిమీదే పోనియ్యరాదా?" అన్నాను.

"ఏమో నాయనా! నావల్లకాదు యింత డబ్బు ఖర్చుపెట్టడం! సంసారం చూస్తే జానెడే కాని ఖర్చు మాత్రం బారెడు!" అంది తల పైకెత్తకుండానే!—

"అవును! అన్ని వస్తువులూ కొనుక్కోవాలాయెను మఱి! ఏదైనా వూరకే వచ్చి పడితే డబ్బు ఖర్చు కాదు."

"ఊరకే యెవరు కొనాలన్నారు? ఈ వూళ్ళో అన్ని వస్తువులూ ప్రియమూ - కాటకమూను, అంచేత డబ్బు కనిపించదు."

"ఈ వూళ్ళోనే కాదమ్మా! అంతటా యిట్లాగే వుంది. మనవూళ్ళో మనకన్నీ పండుతాయి గనుక అక్కడ మనకు వాటి ధరలు తెలిసికోవలసిన పనిలేదు".

నామాట లందుకొని మా నాన్న "మన వూళ్ళోమట్టుకు యేమి చౌక? పంట సంసారులకు మాత్రం ఖర్చులేదా? ఎన్ని కొనుక్కోవాలి తెల్లవారి లేచింతరువాత? ఆ వచ్చిన డబ్బు తిండికీ, వ్యవసాయ పెట్టుబడులకీ సరిపోక "అలో-లక్ష్మణా" అని వాళ్లు యేడుస్తూనే వున్నారు" అన్నాడు.

"అయితే యింక సుఖంగా వున్నది యెవరూ? బ్లాకుమార్కెట్లలో వ్యాపారం చేసి రెట్టుకు మూడునాలుగు రెట్లు ధరలు పెంచి డబ్బు సంపాయించే వర్తకులేమైనా సుఖంగా వుండాలి మఱి!" అంది చిట్టి

"ఆ!" అని 7 హా నిట్టూర్పుపుచ్చి "వాళ్లకుమట్టుకు సుఖం యేదీ? ఎంత డబ్బు గడించినా వాళ్లుమాత్రం డబ్బే తింటారా? తిండికీ - బట్టకీ, వాళ్ళూ ఒకళ్లమీద ఆధారపడాలిసిందే! ఒక మాదిరిగా సంపాయించి యింకోమాదిరిగా వాళ్లు ఖర్చు పెట్టాలిసిందే!" అన్నాను.

"వచ్చిందంతా ఎప్పటికప్పుడే సర్వమంగళం చేసుకుంటే తర్వాత యెల్లాగు మఱి?"

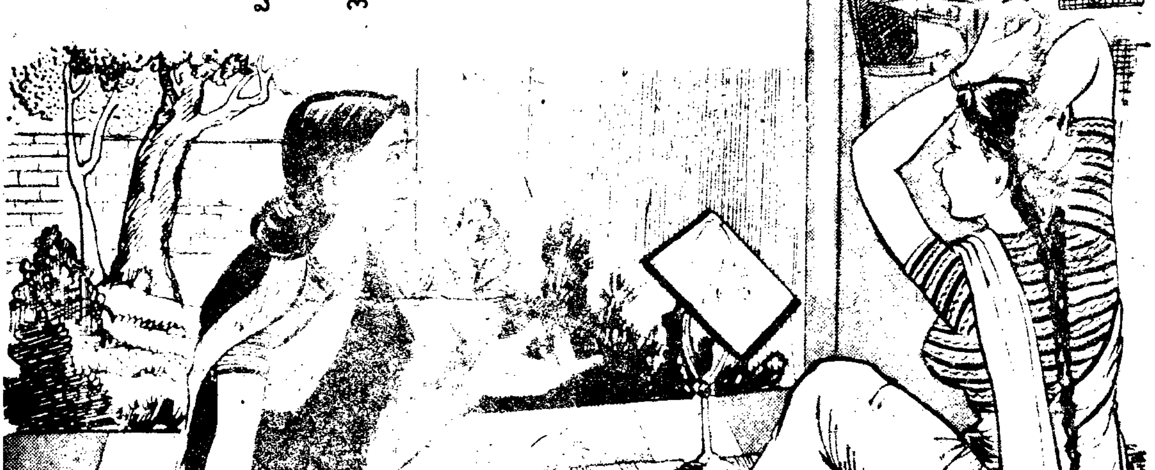

★ పిచ్చి డబ్బు ★

"అదికాదు. ఈరోజుల్లో అందరిదగ్గరా డబ్బు యెవరికి తగినంత వారిదగ్గర వుంది. పూర్వం రూపాయి సంపాయించుకునేవా డిప్పుడు పదిరూపాయలు సంపాయిస్తున్నాడు. అయిదారేండ్ల క్రితం అణాకాసుకున్న విలువ యిప్పుడు రూపాయకు లేదు. మా చిన్నతనంలో వందరూపాయలనోటు వుంటే అతడెంతో ధనవంతుడు! ఆ కాయితాన్ని యెవరూ చూడకుండా యెన్నో పెట్టెలలో పెట్టి దాచి, చివరికి దాన్ని మార్చాలిసివస్తే పదిపన్నెండు చోట్లైనా తిరగాలిసివచ్చేది. ఇప్పుడు అల్లాంటి కాయితాలు అందరివద్దా వేనవేలున్నాయి. ఎవరిచేతిలో చూచినా నోట్లకట్టలే! డబ్బంటే యెవరికీ లక్ష్యంలేదు. దీనికంతా కారణం డబ్బుకు విలువ తగ్గడమూ - వస్తువుల విలువ హెచ్చడమూ! అందుకే దీన్ని నేను పిచ్చిడబ్బు అంటాను" అన్నాడు మా నాన్న.

"ఔను! నిజంగా పిచ్చిడబ్బే! అందుకు సందేహ మేమీలేదు. పూర్వం రూపాయ మార్చి పదహారణాలూ చేత్తో పుచ్చుకుంటే వారం పదిరోజులు మహారాజులాగా యింటి వెచ్చాలకు సరిపొయ్యేది. ఇప్పుడా రూపాయకు ఒకపూ నెచ్చమూరాదు" అంది చిట్టి.

మా మాటలు వింటూనే మా అమ్మ చివుక్కునలేచి వంటింట్లోకి వెళ్ళి అప్పుడే తెచ్చిన బజారు వెచ్చాల జాబితా తెచ్చి మాముందు పడేసి—

"చూడండీ జాబితా! అన్ని వస్తువులూ యెల్లా మండుకుపోతున్నాయో? వీశె పావలా, అయిదణాలుండే చింతపండు రూపాయన్నర! బేడా, బేడార్ధణాకిచ్చే వుల్లిపాయలు రూపాయ! పదిహేనణాలు, రూపాయవుండే నువ్వులనూనె నాలుగున్నర! పంచదార అసలు మూడ్రూపాయంటే యీ మధ్య మాయమైపోయి యిప్పుడే కదా కొంచెం కొంచెం బయటికొస్తోంది! ఇహ బియ్యం సంగతి చెప్పనే అక్కర్లేదు" అని యింకా యేమేమో చెప్పబోతోంది—

ఆమె మాటకడ్డంవచ్చి "ఔనమ్మా! అన్నివస్తువుల ధరలూ మండుకపోతూనే వున్నాయి! అందుకే యివి కరువురోజులు! ఎన్నివందలు తెచ్చుకున్నా యిప్పటి కప్పుడు సంసారాలు కటకట పడడమే!" అన్నాను—

"అల్లాంటప్పుడు యీసంసారాలు యెవరుచేసినా ఒకటే! ఇవ్వాళనుండి రేపు పొద్యోవాళ్ళం మాకెందుకు నాయనా యీ లావాదేవీలు? మీసంసారం మీరే చేసుకోండి!" అంది.

ఆమె మాటలకు చిట్టి నవ్వుతూ నా మొహంకేసి చూసింది. పాపమూ వృద్ధురాలి నా బాదరబందీనుండి తప్పించమన్నట్టుగా!—

"సరే! నీకంత కష్టమయితే మా కోడలి మీదే పెట్టు ఆ భారం తిరిగి" అన్నాను.

ఆరోజునుంచె తిరిగి చిట్టి మామూలుగా తన సంసారభారం తానే మొయ్యసాగింది.

మద్రాసులో ట్రాములు తీసెయ్యటంతో అనేక మంది మధ్య తరగతి కుటుంబీకులకు నెలసరి ఆదాయం చాల కుండా పోయింది. అల్లాంటి వ్యక్తులలో ఒకడు, సాయంకాలం ఆఫీసునుంచి యింటికి వచ్చేటప్పుడు, బస్సు ఎక్కకుండా నడిచే వచ్చాడు. ఇంటికి రాగానే పెళ్లాన్ని పిలిచి "చూశావా మరి! ఇవాళ మూడుఅణాలు ఆదా చేశాను. బస్సు రూట్ వెంట నడిచి వచ్చేశాను." అన్నాడు.

భార్య క్షణంసేపు ఆలోచించి "ఏమండీ! ఆవచ్చేది, పోనీ ఏటాక్సీ వెనకాలనో పరుగెత్తుకొంటూ వచ్చివుంటే మూడు రూపాయిలైనా ఆదా ఐవుండేది కదండీ!" అన్నది.

—శ్రీ పి చార్లెస్ సుదర్శన రావు, (గుంటూరు).

కాలం గడిచిపోతోంది, అల్లాగే వచ్చింది చాలీచాలకుండా!

ఎప్పుడేనా మాటవరసకి "చిట్టీ! యిదేమిటి? ఈనెల యింత ఖర్చా?" అని నేనంటే "ఔను! పిచ్చిడబ్బు నేనేం చేసేది?" అని జవాబిస్తోంది.

నేను చేసే ఖర్చులకుకూడా చిట్టి అప్పుడప్పుడు అజమాయిషీ శాస్తే నేన్నూ అల్లాగే జవాబియ్యక తప్పడంలేదు.

ఇంతకూ, ఈ డబ్బుకీ పిచ్చివదలి మామూలుగా పూర్వపురోజులు వస్తాయో? ఇంక రానేరావో? ★

ఏజంటు అన్నిచోట్లా కావాలి
"మనోహరి" తెలుగు సినీమా పక్షపత్రిక!
ప్రతి 4 అణాలు. వివరములకు:
Manager: MANOHARI
37 Perumaul Mudali st, Madras-1

నపుంసక తైలం

అంగనరములు బలహీనతచెంది చిన్నదైన తిరిగి యథాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమను భవించుటకు 48 ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 సీసా రూ 10/- లు. వి. పి. రూ 1-4-0
కావలసినవారు రు 1/4 ముందుగా పంపేది.
డా॥ రత్నం సన్సు మెడికల్ హాల్, మలకపేటబిల్డింగ్స్, హైద్రాబాదు-దక్షిణ

PARIS PILLS

పోగొట్టుకొన్న వీర్యశక్తిని, ఉత్తేజాన్ని తిరిగిపొందుటకు అత్యద్భుత సాధనము...పరిపూర్ణనవయవ్వనము. సంపూర్ణ వీర్యంకలిగించి, దాంపత్యసుఖములో

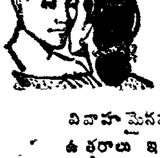

నూతనానందం కలిగించును.
16 మాత్రం సీసా రు. 3/
పోస్టేజి ప్యాకింగు ప్రత్యేకం.
*
P. NATH & COMPANY
Goregaon, BOMBAY
వివాహమైనవారికి వరప్రసాదము.
ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
No. 108

కుష్ఠు ★ బొల్లి

తగ్గిరా తెమామచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ. గోదావరి.